

Krótkie zamyślenia i komentarze do czytań mszalnych.

XXVIII tydzień Okresu Zwykłego

14 PAŹDZIERNIKA 2007

XXVIII niedziela zwykła

15 PAŹDZIERNIKA 2007

Poniedziałek, wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

16 PAŹDZIERNIKA 2007

Wtorek, wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

17 PAŹDZIERNIKA 2007

Środa, wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

18 PAŹDZIERNIKA 2007

Czwartek, Święto św. Łukasza Ewangelisty

19 PAŹDZIERNIKA 2007

Piątek dzień powszedni

20 PAŹDZIERNIKA 2007

Sobota wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

14 PAŹDZIERNIKA 2007

XXVIII niedziela zwykła

(2 Krl 5,14-17)

Wódz Syryjski Naaman, który był trędowaty, zanurzył się siedem razy w Jordanie, według słowa męża Bożego, a ciało jego na powrót stało się jak ciało małego dziecka i został oczyszczony. Wtedy wrócił do męża Bożego z całym orszakiem, wszedł i stanął przed nim, mówiąc: Oto przekonałem się, że na całej ziemi nie ma Boga poza Izraelem! A teraz zechciej przyjąć dar wdzięczności od twego sługi! On zaś odpowiedział: Na życie Pana, przed którego obliczem stoję - nie wezmę! Tamten nalegał na niego, aby przyjął, lecz on odmówił. Wtedy Naaman rzekł: Jeśli już nie chcesz, to niechże dadzą twemu słudze tyle ziemi, ile para mułów unieść może, ponieważ odtąd twój sługa nie będzie składał ofiary całopalnej ani ofiary krwawej innym bogom, jak tylko Panu.

(Ps 98,1-4)

REFREN: Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica,
i święte ramię Jego.
Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspominał na dobroć i na wierność swoją
dla domu Izraela.
Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi.
cieszcie się, weselcie i grajcie.

(2 Tm 2,8-13)

Pamiętaj na Jezusa Chrystusa, potomka Dawida! On według Ewangelii mojej powstał z martwych. Dla niej noszę niedolę aż do więzów jak złoczyńca; ale słowo Boże nie uległo skrępowaniu. Dlatego noszę wszystko przez wzgląd na wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia w Chrystusie Jezusie razem z wieczną chwałą. Nauka to zasługująca na wiarę: Jeżeliśmy bowiem z Nim współumarli, wspólnie z Nim i żyć będziemy. Jeżeli trwamy w cierpliwości, wspólnie z Nim też królować będziemy. Jeżeli się będziemy Go zapierali, to i On nas się zaprze. Jeżeli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.

(1 Tes 5,18)

Za wszystko dziękujcie Bogu, taka jest bowiem wola Boża względem was w Jezusie Chrystusie.

(Łk 17,11-19)

Stało się, że Jezus zmierzając do Jerozolimy przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niemu dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami. Na ich widok rzekł do nich: Idźcie, pokażcie się kapłanom. A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich widząc, że jest uzdrowiony,

wrócił chwaląc Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec. Do niego zaś rzekł: Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Jezus uzdrawia dziesięciu trędowatych. Wołali do niego z daleka zgodnie z żydowskim prawem. „Trędowaty który podlega tej chorobie, będzie miał rozerwane szaty, włosy w nieładzie, brodę zasłoniętą i będzie wołać: <<Nieczysty, nieczysty>>! Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem.” Kpł 13, 45-46. Trąd był straszną chorobą każdy trędowaty pozostawał wyłączony ze wspólnoty, był nieczysty. Każdy kogo dotknął stawał się nieczysty. Dlatego owi trędowaci wołali z daleka na Mistrza, wiedzieli że tylko on może ich oczyścić. Wystarczy że powie słowo i staną się czysti, staną się na powrót częścią wspólnoty. Jezus nakazuje im pokazać się kapłanowi. Właśnie tak stanowiło prawo to kapłan miał stwierdzić czy chory został oczyszczony i kapłan miał nakazać, aby ten, który został oczyszczony z trądu złożył przypisane prawem ofiary (por Kpł 14, 1-9). Tak też zrobili poszli do kapłana, ale nie wszyscy, jeden powrócił, wdzięczny Bogu za swoje uzdrowienie pada na twarz i dziękuje Jezusowi za uzdrowienie. Istotne jest to kim był ów człowiek, który powrócił. To Samarytanin. Człowiek należący do ludu uważanego przez żydów za niewiernych, odszczepieńców. Ktoś traktowany na równi z poganami. Właśnie on powraca dziękując Bogu za oczyszczenie. Żaden z członków narodu wybranego nie powrócił. Jedynie on wyłączony, jedynie jego było stać na to aby czynić dziękczynienie.

Jezu! Proszę spraw abym nigdy nie zapomniał o tym że to Ty jesteś moim zbawicielem, że wszystko co mam, że to kim jestem i dokąd zmierzam zawdzięczam tylko Tobie. Proszę Panie spraw abym nigdy nie ustawał w dziękczynieniu, spraw abym był jak ów Samarytanin, abym nieustannie wielbił Boga i dziękował mu za wszystko co mi w swej dobroci i hojności każdego dnia ofiarowuje.

15 PAŹDZIERNIKA 2007

Poniedziałek

Wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

(Rz 1,1-7)

Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, z powołania apostoł, przeznaczony do głoszenia Ewangelii Bożej, którą Bóg przedtem zapowiedział przez swoich proroków w Pismach świętych. [Jest to Ewangelia] o Jego Synu - pochodzącym według ciała z rodu Dawida, a ustanowionym według Ducha Świętości przez powstanie z martwych pełnym mocy Synem Bożym - o Jezusie Chrystusie, Panu naszym. Przez Niego otrzymaliśmy łaskę i urząd apostołski, aby ku chwale Jego imienia pozyskiwać wszystkich pogan dla posłuszeństwa wierze. Wśród nich jesteście i wy powołani przez Jezusa Chrystusa. Do wszystkich przez Boga umiłowanych, powołanych świętych, którzy mieszkają w Rzymie: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa!

(Ps 98,1-4)

REFREN: Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.
Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.
Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomniął na dobroć i na wierność swoją
dla domu Izraela.
Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemi,
cieszcie się, weselcie i grajcie.

(Ps 95,8ab)

Nie zatwardzajcie serc waszych, lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

(Łk 11,29-32)

Gdy tłumy się gromadziły, Jezus zaczął mówić: To plemię jest plemieniem przewrotnym. żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, prócz znaku Jonasza. Jak bowiem Jonasz był znakiem dla mieszkańców Niniwy, tak będzie Syn Człowieczy dla tego plemienia. Królowa z Południa powstanie na sądzie przeciw ludziom tego plemienia i potępi ich; ponieważ ona przybyła z krańców ziemi słuchać mądrości Salomona, a oto tu jest coś więcej niż Salomon. Ludzie z Niniwy powstaną na sądzie przeciw temu plemieniu i potępią je; ponieważ oni dzięki nawoływaniu Jonasza się nawrócili, a oto tu jest coś więcej niż Jonasz.

Słów kilka na temat Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian.

Gmina Rzymska nie została założona przez św. Pawła. Według tradycji założycielem gminy rzymskiej był sam św. Piotr. Miało to być w drugim roku panowania Klaudiusza czyli 42 roku po narodzeniu Chrystusa. Z notatek Seweniusza można wywnioskować, że około 49 – 50 roku istniała

w Rzymie spora gmina złożona przede wszystkim z chrześcijan pochodzenia żydowskiego (żydochrześcijan lub judeochrześcijan). Jednak po wypędzeniu żydów z Rzymu za czasów Klaudiusza w gminie chrześcijańskiej proporcje uległy znacznej zmianie na rzecz chrześcijan wywodzących się z pogaństwa. Jest to bardzo istotna informacja ponieważ Paweł określał siebie jako Apostoła Pogan i był wierny zasadzie nie nauczania na cudzym terenie. Dlatego list do gminy rzymskiej miał na celu przygotowanie mieszkańców gminy, do których Paweł miał przybyć jakby przejazdem w drodze do Hiszpanii. Innym powodem napisania listu mogło też być to, że niektórzy chrześcijanie pochodzenia pogańskiego źle odnosili się do judeochrześcijan i list miał na celu skorygowanie ich postępowania (por. Rz 9, 1). W dzisiejszym czytaniu słyszymy pierwszą część listu w której św. Paweł zwraca się do Rzymian jako Apostoła Pogan pozdrawia ich i życzy łaski i pokoju. Za autorstwem Pawłowym litu przemawia najstarsza tradycja kościelna. List czytują labo nawiązują do niego św. Klemens Rzymski św. Ignacy Antiocheński, św. Polikarp. Wyraźne autorstwo Pawłowi przypisuje też św. Ireneusz, Klemens Aleksandryjski i Tertulian. List jest też wymieniany wśród innych pism Pawłowych we Fragmentcie Muratoriego. List najprawdopodobniej został napisany w Koryncie na początku 58 roku.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Któż nie zna historii Jonasza. Proroka którego Bóg skierował do Niniwy, aby napomniał jej mieszkańców. Cóż robi Jonasz? Wystraszył się misji zleconej mu przez Pana wsiada na statek i Ucieka do Tarszisz. Niestety Pan jednak ma co do niego inne plany zsyła potężny sztorm, a załoga kiedy dowiaduje się co Jonasz miał zrobić wyrzuca go za burtę. Tam Jonasz połyka wielka ryba, we wnętrzu której przyjdzie mu spędzić trzy dni i trzy noce. Oni jeszcze tego nie rozumieli. Nie wiedzieli co oznacza znak Jonasza. Jaki znak? Domagają się cudu nie wiedząc że cud stoi przed nimi. Bóg który zszedł na ziemię po to aby nas zbawić. On Bóg stał przed nimi a oni domagali się znaku.

Panie Jezu ileż to razy ja domagam się od Ciebie znaku. Ileż to razy prosiłem o cud żeby pogłębić swoją wiarę. Zapominam o tym że Ty każdego dnia stajesz przed mną w Swoim Ciele i w Swojej Krwi we Mszy Świętej zapominam, że patrząc klęcząc przed Najświętszym Sakramentem klęczę przed tobą. Wybacz mi Jezu, że domagam się cudu, a nie widzę ogromnego cudu jakim jest Msza Święta. Jezu, spraw abym nigdy nie zapomniał, że to Ty zawsze stajesz przede mną, i że Ciebie spotykam we Mszy Świętej.

16 PAŹDZIERNIKA 2007

Wtorek

Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej

(Rz 1,16-25)

Ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. W niej bowiem objawia się sprawiedliwość Boża, która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy z wiary żyć będzie. Albowiem gniew Boży ujawnia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość tych ludzi, którzy przez nieprawość nakładają prawdzie pęta. To bowiem, co o Bogu można poznać, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to ujawnił. Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty - wiekuista Jego potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy. Ponieważ, choć Boga poznali, nie oddali Mu czci jako Bogu ani Mu nie dziękowali, lecz znikczemnieli w swoich myślach i zaćmione zostało bezrozumne ich serce. Podając się za mądrych stali się głupimi. I zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na podobizny i obrazy śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów. Dlatego wydał ich Bóg poprzez pożądania ich serc na łup nieczystości, tak iż dopuszczali się bezczeszczenia własnych ciał. Prawdę Bożą przemienili oni w kłamstwo i stworzeniu oddawali cześć, i służyli jemu, zamiast służyć Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen.

(Ps 19,2-5)

REFREN: Niebiosa głoszą chwałę Pana Boga

Niebiosa głoszą chwałę Boga,
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.
Dzień opowiada dniowi,
noc nocy przekazuje wiadomość.
Nie są to słowa ani nie jest to mowa,
których by dźwięku nie usłyszano:
Ich głos się rozchodzi po całej ziemi,
ich słowa aż po krańce świata.

(Hbr 4,12)

Żywe bowiem jest słowo Boże i skuteczne, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

(Łk 11,37-41)

Pewien faryzeusz zaprosił Jezusa do siebie na obiad. Poszedł więc i zajął miejsce za stołem. Lecz faryzeusz, widząc to, wyraził zdziwienie, że nie obmył wprawdzie rąk przed posiłkiem. Na to rzekł Pan do niego: Właśnie wy, faryzeusze, dbacie o czystość zewnętrznej strony kielicha i misy, a wasze wnętrza pełne jest zdzierstwa i niegodziwości. Nierozumni! Czyż Stwórcą zewnętrznej strony nie uczynił także wnętrza? Raczej dajcie to, co jest wewnątrz, na jałmużnę, a zaraz wszystko będzie dla was czyste.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Faryzeusz zaprasza Jezusa na obiad. Faryzeusz czyli członek stronnictwa żydowskiego którego

korzenie sięgały czasów machabejskich, a oni sami wyróżniali się nadmierną dbałością o przestrzeganie przepisów prawa możeszowego. To o nich Jezus mówił: „Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą lecz czynów ich nie naśladowajcie. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć nie chcą. Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać” Mt 23, 12- 4. Właśnie prawo i jego dokładne przestrzeganie stało się powodem zgorszenia dla faryzeusza. Jezus nie obmył rąk. Siadł do stołu i jadł rękami, których nie obmył. Nadmierne rozbudowywanie przepisów prawa uczyniło go dla ludzi nie do wykonania. Nadmierna dbałość o przestrzeganie prawa zasłoniło zupełnie życie wewnętrzne. Obmycia, oczyszczenia, zewnętrzne przejawy kultu stały się ważniejsze niż życie wewnętrzne. Prawa Bożego nie należy przestrzegać jedynie dla samego przestrzegania prawa, prawa Boże należy przestrzegać tylko w perspektywie miłości Boga do człowieka i człowieka do Boga. „Dajcie to co jest wewnątrz”.

Panie spraw abym zawsze był gotowy z miłością wypełniać Twoją wolę. Aby Twoje prawo nie było dla mnie tylko literą, ale wyrazem Twojej miłości do mnie. Spraw abym wypełniał je z miłością i zawsze z miłością zwracał się ku Tobie. Spraw aby Twoje przykazania nie były dla mnie tylko obowiązkiem, ale prawem miłości które otrzymałem aby przez ich przestrzeganie zbliżyć się do Ciebie.

17 PAŹDZIERNIKA 2007

Środa

Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

(Rz 2,1-11)

Nie możesz wymówić się od winy, człowiecze, kimkolwiek jesteś, gdy zabierasz się do sądzenia. W jakiej bowiem sprawie sądzisz drugiego, [w tej] sam na siebie wydajesz wyrok, bo ty czynisz to samo, co osądzasz. Wiemy zaś, że sąd Boży według prawdy osiąga tych, którzy się dopuszczają takich czynów. Czy myślisz, człowiecze, co osądzasz tych, którzy się dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to samo, że ty unikniesz potępienia Bożego? A może gardzisz bogactwem dobroci, cierpliwości i wielkoduszności Jego, nie chcąc wiedzieć, że dobroć Boża chce cię przywieść do nawrócenia? Oto przez swoją zatwardziałość i serce nieskłonne do nawrócenia skarbisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu Boga, który odda każdemu według uczynków jego: tym, którzy przez wytrwałość w dobrych uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności - życie wieczne; tym zaś, którzy są przekorni, za prawdą pójść nie chcą, a oddają się nieprawości - gniew i oburzenie. Ucisk i utrapienie spadnie na każdego człowieka, który dopuszcza się zła, najpierw na Żyda, a potem na Greka. Chwała zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto czyni dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka. Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

(Ps 62,2-3.6-7.9)

REFREN: Każdemu oddasz według jego czynów

Jedynie w Bogu spokój znajduje ma dusza,
od Niego przychodzi moje zbawienie.
Tylko On jest opoką i zbawieniem moim,
twierdzą moją, więc się nie zachwieję.
Jedynie w Bogu szukaj pokoju, duszo moja,
bo od Niego pochodzi moja nadzieja.
On tylko jest skałą i zbawieniem moim,
On moją twierdzą, więc się nie zachwieję.
W każdym czasie
Jemu ufaj narodzie.
Przed nim wylejcie wasze serca:
Bóg jest naszą ucieczką.

(J 10,27)

Moje owce słuchają mego głosu, Ja znam je a one idą za Mną.

(Łk 11,42-46)

Jezus powiedział do faryzeuszów i uczonych w Prawie: Biada wam, faryzeuszom, bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z wszelkiego rodzaju jarzyny, a pomijacie sprawiedliwość i miłość Bożą. Tymczasem to należało czynić, i tamtego nie opuszczać. Biada wam, faryzeuszom, bo lubicie pierwsze miejsce w synagogach i pozdrowienia na rynku. Biada wam, bo jesteście jak groby niewidoczne, po których ludzie bezwiednie przechodzą. Wtedy odezwał się do Niego jeden z uczonych w Prawie: Nauczycielu, tymi słowami nam też ubliżasz. On odparł: I wam, uczonym w Prawie, biada! Bo wkładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami jednym palcem ciężarów

tych nie dotykacie.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

To bardzo mocne słowa w ustach Jezusa. Pokazują, że zwracam uwagę na rzeczy mało istotne, a zapominam o ważnych. Biada. Oddaję dziesięcinę a zapominam o sprawie najważniejszej. Muszę w tym miejscu przemyśleć moją wiarę, to jakim jestem uczniem Chrystusa. Czy bycie chrześcijaninem sprowadza się jedynie do składania ofiary, dawania dziesięciny? Przecież Chrześcijaństwo co toś więcej. Najważniejsza jest miłość Boża. Przecież już w Starym Testamencie czytałem: „Samuel odrzekł: «Czyż miłsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów.” 1 Sm 15,22 „Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.” Oz 6, 6. Właśnie tego oczekuje Bóg. Nie gestów na pokaz, nie słów bez pokrycia, tylko konkretnej postawy, świadectwa miłości. Bez miłości wszystko jest puste jak „Miedz brzęcząca, albo cymbał brząający. Bez miłości wszystko pozostaje jedynie bezwartościowym pustym gestem. Nie wystarczy czynić ofiary i dawać dziesięciny dla uspokojenia własnego sumienia, Jezus chce czegoś więcej, On wymaga ode mnie zaangażowania.

Mój Mistrzu, pragnę żyć wiarą i odważnie głosić Dobrą nowinę. Pragnę być aktywnym świadkiem i odważnie głosić o Twojej miłości i szerzyć ją w świecie. Proszę uzdolnij mnie do tego abym nigdy nie ustawał w wysiłku zgłębiania wiary i głoszenia Twojej miłości, i abym nigdy mojej wiary nie sprowadził jedynie do ślepego sprawowania kultu.

18 PAŹDZIERNIKA 2007

Czwartek

Święto św. Łukasza Ewangelisty

(2 Tm 4,9-17a)

Najmilszy: Pośpiesz się, by przybyć do mnie szybko. Demas bowiem mię opuścił umiłowawszy ten świat i podążył do Tesaloniki, Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacji. Łukasz sam jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź ze sobą; jest mi bowiem przydatny do posługiwania. Tychika zaś posłałem do Efezu. Opończę, którą pozostawiłem w Troadzie u Karpa, przynieś idąc po drodze, a także księgi, zwłaszcza pergaminy. Aleksander, brązownik, wyrządził mi wiele zła: odda mu Pan według jego uczynków. I ty się go strzeż, albowiem sprzeciwiał się bardzo naszym słowom. W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mię wszyscy opuścili: niech im to nie będzie policzone! Natomiast Pan stanął przy mnie i wzmocnił mię, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie [Ewangelii] i żeby wszystkie narody [je] osłyszały.

(Ps 145,10-13.17-18)

REFREN: Królestwo Pana głoszą Jego święci

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła
i niech Cię błogosławią Twój święci.
Niech mówią o chwale Twojego królestwa
i niech głoszą Twoją potęgę.
Aby synom ludzkim oznajmić Twoją potęgę
i wspaniałość chwały Twojego królestwa.
Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków,
przez wszystkie pokolenia Twoje panowanie.
Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze.

(J 15,16)

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem abyście szli i owoc przynosili.

(Łk 10,1-9)

Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. Powiedział też do nich: zniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana zniwa, żeby wyprawił robotników na swoje zniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedźcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

Kim jest Tymoteusz adresat listu św. Pawła?

Tymoteusza poznajemy w Dziejach Apostolskich kiedy św. Paweł przybywa do Listry, właśnie z tego miasta pochodzi ów uczeń. Tymoteusz był synem żydówki Eunice i Greka (poganina). Czytamy o tym w Dz 16, 1-2. Dlatego, że jego matka była żydówką można było uważać go za żyda choć z drugiej strony nie ma pewności czy w tamtych czasach stosowano tę zasadę. Jedno pozostaje pewne Tymoteusz nie został obrzezany zgodnie z żydowskim prawem: „Ósmego dnia chłopiec zostanie obrzezany” Kpł 12,3 można z tego wnioskować, że Tymoteusz nie był wychowywany w pobożnym domu, w którym przestrzega się prawa, chociaż wzmianka z 2 Tm 3, 14-15 wskazuje na to, że Tymoteusz od dzieciństwa znał Pismo Święte. Chrzest Tymoteusza odbył się w czasie pierwszej podróży misyjnej Pawła w jego rodzinnej miejscowości prawdopodobnie z ręki samego Apostoła. Św. Paweł kazał również obrzezać Tymoteusza ze względu na żydów. W czasie swojej drugiej podróży misyjnej Paweł zabiera ze sobą Tymoteusza, czytamy o tym w Dz 16, 2-3 ; 16, 6-40 ; 17, 1-9 nn. Później Paweł wysłał Tymoteusza ze szczególną misją do Tesalonik miał tam zbadać wiarę gminy i sprawdzić czy nie zwiódł ich kusiciel (zob. 1 Tes 3, 5). Po zakończeniu tej misji Tymoteusz wraca do pawła który wtedy znajduje się w Koryncie. Paweł powierzył Tymoteuszowi jako młodemu biskupowi kościół w Efezie. Z Tymoteuszem łączy Apostoła szczególna więź co można wywnioskować czytając zwłaszcza drugi bardzo osobisty list adresowany do młodego biskupa Efezu.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Pan rozsyła uczniów, aby szli i głosili Dobrą Nowinę. Nakazał im aby nie zabierali ze sobą niczego „(...) ani torby, ani trzosa, ani sandałów (...)” Łk 10, 4 cóż bowiem jest im potrzebne jeżeli jest przy nich Pan? Nie mają się o nic troszczyć tylko całkowicie zaufać Bogu. On ich poprowadzi. Nakazuje im, aby się śpieszyli nikogo w drodze nie pozdrawiając. Nie chodziło o to by byli nieuprzejmi, ale w tamtej tradycji pozdrowienie łączyło się z rozmową i zajmowało zbyt wiele czasu, a ich misja głoszenia Dobrej Nowiny była ważniejsza nie mogli pozwalać sobie na to aby się opóźniała. Nie mają szukać wygod tylko pozostać w tym domu do którego weszli pozdrawiając jego mieszkańców pozdrowieniem apostolskim, które jest czymś tak konkretnym, że za każdym razem powraca do Apostoła kiedy pozdrawiany nie chce go przyjąć lub jest tego niegodny, zgodnie ze słowami psalmisty: „A ja gdy chorowałem, wór przywdziewałem, umartwiałem się postem i moja modlitwa wracało do mojego łona” wobec obojętności i nieprzyjaznej postawy tych za których modli się Psalmista jego modlitwa nie może odnieść skutku, właśnie w taki sam sposób Apostolskie życzenie Pokoju powraca do niego. Pan uświadamia mi w tej Ewangelii, że i ja jestem zobowiązany do głoszenia Dobrej Nowiny i ja jestem posłany jak „(...) owce między wilki (...)”. Mam iść i głosić, mam iść i zaświadczać swoim życiem o wielkiej miłości, którą obdarzył nas Bóg. Uświadamia mi też, że mam obowiązek troszczyć się o Kościół, który jest przecież Mistycznym Ciałem Chrystusa, a którego przecież jestem członkiem, mam też obowiązek wspierać przeżyte tego Kościoła ludzi, którzy są za Kościół szczególnie odpowiedzialni.

Dobry Jezu obdarz pasterzy Swojego Kościoła łaską, aby stojąc na czele powierzonego sobie ludu zawsze stawiali sobie Ciebie za przykład życia, Panie spraw abym ja nigdy nie zapomniał o tym, że też jestem powołany do głoszenia Dobrej Nowiny o Tobie i daj mi siłę do świadczenia swoim życiem o Twojej Miłości. Panie Jezu obdarz szczególną łaską prezbiterów ludzi których powołałeś do swojej służby i rozesłałeś, aby stali najbliżej ludu, daj im siłę do nieustannego wzorowania się na Tobie i owocnego głoszenia Twojej Chwały. Obdarz ich niezbędną łaską na ich drodze szczególnej posługi.

19 PAŹDZIERNIKA 2007

Piątek

dzień powszedni

(Rz 4,1-8)

Zapytajmy więc, co [zyskał] Abraham, przodek nasz według ciała. Jeżeli bowiem Abraham został usprawiedliwiony z uczynków, ma powód do chlubienia się, ale nie przed Bogiem. Bo cóż mówi Pismo? Uwierzył Abraham Bogu i zostało mu to poczytane za sprawiedliwość. Otóż temu, który pracuje, poczytuje się zapłatę nie tytułem łaski, lecz należności. Temu jednak, który nie wykonuje pracy, a wierzy w Tego, co usprawiedliwia grzesznika, wiarę jego poczytuje się za tytuł do usprawiedliwienia, zgodnie z pochwałą, jaką Dawid wypowiada o człowieku, którego Bóg usprawiedliwia niezależnie od uczynków: Błogosławieni ci, których nieprawości zostały odpuszczone i których grzechy zostały zakryte. Błogosławiony mąż, któremu Pan nie poczyta grzechu.

(Ps 32,1-2.5.11)

REFREN: Tyś mą ucieczką i moją radością

Szczęśliwy człowiek,
któremu odpuszczona została nieprawość,
a jego grzech zapomniany.
Szczęśliwy ten, któremu Pan nie poczytuje winy,
a w jego duszy nie kryje się podstęp.
Grzech wyznałem Tobie
i nie ukryłem mej winy.
Rzekłem: „Wyznaję mą nieprawość Panu”
a Ty darowałaś niegodziwość mego grzechu.
Cieszcie się i weselcie
w Panu, sprawiedliwi,
radośnie śpiewajcie
wszyscy prawego serca.

(Ps 33,22)

Panie niech nas ogarnie Twoja łaska według nadziei, którą pokładamy w Tobie!

(Łk 12,1-7)

Kiedy wielotysięczne tłumy zebrały się koło Niego, tak że jedni cisnęli się na drugich, zaczął mówić najpierw do swoich uczniów: Strzeżcie się kwasu, to znaczy obłądy faryzeuszów. Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie wyszło na jaw, ani nic tajemnego, co by się nie stało wiadome. Dlatego wszystko, co powiedzieliście w mroku, w świetle będzie słyszane, a coście w izbie szeptali do ucha, głosić będą na dachach. Lecz mówię wam, przyjaciołom moim: Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, a potem nic więcej uczynić nie mogą. Pokażę wam, kogo się macie obawiać: bójcie się Tego, który po zabiciu ma moc wtrącić do piekła. Tak, mówię wam: Tego się bójcie! Czyż nie sprzedają pięciu wróbli za dwa asy? A przecież żaden z nich nie jest zapomniany w oczach Bożych. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż

wiele wróbli.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Strzeżcie się obłudy. To już nie pierwszy raz gdy Jezus napomina obłudników. Przypomina, że wszystko każdy mój nawet najbardziej skrywany czyn, gest, myśl, która może pozostać zakryta przed ludźmi przed Bogiem jest odkryta. Przed Bogiem niema tajemnic. Wszystko co czynię co mówię, co myślę będzie mi policzone, ale nie mam się obawiać tego co zabija ciało, ciało śmiertelne i tak przeznaczone jest na zniszczenie. Bardziej muszę obawiać się tego co zbija moją duszę, a cóż bardziej zabija moją duszę niż wszystko co oddala mnie od Boga. Powodem takiego oddalenia jest grzech muszę zdawać sobie z tego sprawę, że cały czas potrzebuję nawrócenia i a nie tkwić w obłudzie jak faryzeusze, że jestem bez grzechu bo w oczach Boga nikt nie jest bez winy, wszystko bowiem jest przed Nim odkryte i nawet włosy na mojej głowie są policzone.

Jezu obdarz mnie łaską szczerego nawrócenia, nie pozwól, aby oddzielał mnie od Ciebie ani jeden grzech. Spraw Panie, abym zdawał sobie sprawę, że jestem człowiekiem grzesznym, że często upadam i tylko dzięki Twojej miłości mogę się nawrócić i nie oszukiwał samego siebie, że jestem bez grzechu.

20 PAŹDZIERNIKA 2007

Sobota

Wspomnienie św. Jana Kantego, prezbitera

(Rz 4,13.16-18)

Nie od [wypełnienia] Prawa została uzależniona obietnica dana Abrahamowi i jego potomstwu, że będzie dziedzicem świata, ale od usprawiedliwienia z wiary. I stąd to [dziedzictwo] zależy od wiary, by było z łaski i aby w ten sposób obietnica pozostała nienaruszona dla całego potomstwa, nie tylko dla potomstwa opierającego się na Prawie, ale i dla tego, które ma wiarę Abrahama. On to jest ojcem nas wszystkich - jak jest napisane: Uczyniłem cię ojcem wielu narodów - przed obliczem Boga. Jemu on uwierzył jako Temu, który ożywia umarłych i to, co nie istnieje, powołuje do istnienia. On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co było powiedziane: takie będzie twoje potomstwo.

(Ps 105,6-9.42-43)

REFREN: Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu

Potomkowie Abrahama, słuźy Jego,
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
Pan jest naszym Bogiem,
Jego wyroki obejmują świat cały.
Na wieki On pamięta o swoim przymierzu,
obietnicy danej tysiącu pokoleń,
o przymierzu, które zawarł z Abrahamem,
przysiędze danej Izaakowi.
Pamiętał bowiem o swym świętym słowie
danym Abrahamowi, swojemu słuźy.
I wyprowadził swój lud wśród radości,
z weselem swoich wybranych.

(J 15,26b.27a)

Świadećwo o Mnie da Duch prawdy i wy także świadczyć będziecie.

(Łk 12,8-12)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych. Każdemu, kto mówi jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie przebaczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie przebaczone. Kiedy was ciągać będą do synagog, urzędów i władz, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć.

Moje zamyślenie przy czytaniu Ewangelii.

Ile już razy zapałem się Jezusa przed ludźmi. Często przecież bywa tak, że wstydzę się swojej wiary. Za każdym razem kiedy tak robię zapieram się Jezusa przed ludźmi. Przecież bycie

chrześcijaninem zobowiązuje mnie do dawania świadectwa. Przecież otrzymałem obiecane go Ducha który ma mnie umacniać w głoszeniu Dobrej Nowiny. Mimo wszystko brakuje mi odwagi do tego aby stanąć przed ludźmi i głośno wyznać że Jezus jest Panem. Przecież w dzisiejszych czasach nie ma prześladowań, nie będą mnie za to ciągać do urzędów, i stawiać przed sądami, a mimo to czuję opór, w zwykłych gestach znaku krzyża przechodząc koło kościoła czy krótkiej modlitwie przed jedzeniem. Opór przed tym co pomyślą o mnie ludzie moi znajomi kiedy przyznam się do Jezusa.

Panie Jezu proszę dodaj mi odwagi, abym potrafił głośno wyznać że Ty jesteś moim Panem i Zbawicielem. Abym każdego dnia swoim życiem, słowem i gestem głośno mówił, że jestem człowiekiem wierzącym, że jestem chrześcijaninem. Dziękuję Ci Panie za Ducha Świętego którego otrzymałem, a którego dary umacniają mnie w wierze dają nadzieję i rozpalają miłość. To dzięki temu mogę wyznać „Jezus jest moim Panem”.